

NA ROK 1930.

OD ŻŁÓBKA DZIECINY BOŻEJ.

*Dziecina Boża w żłóbeczku złożona
Wśród pień Aniołów i modlitw pastuszych,
Do wszystkich drobne wyciąga ramiona
I tak do każdej ludzkiej szepce duszy:*

*Pójdź tutaj do Mnie — i patrz, jak miast tronu
Tak nędzne w szopie na sianie mam łożę,
Ni sukni drogich, ni ludów pokłonu,
W biedziem i chłodzie i takiej pokorze.*

*A wiesz, że przecież jestem świata panem
I że to wszystko tak czynię dla ciebie,
Byś się zgadzała z twoim biednym stanem,
Bo szczęsną będziesz dopiero w mem niebie.*

*Tych, których kocham szczególnie, prowadzę
Drogą podobną do mojej na ziemi,
Za to ich w szczęściu wieczystem zgromadzę
By byli ze Mną i z memi Świętymi.*

*

*

*

*I cóż powiemy na te Boskie słowa,
Które wygłasza do nas z żłóbka Dziecię!
Oto, że każda z nas tak iść gotowa,
Jak nas przez życie chce wieść Bóg na świecie.*